

A ... Ítéltábla a ... ügyintéző ügyvéd: dr. ... (...) által képviselt ... felperesnek – a; ügyintéző ügyvéd: dr. ... által képviselt **alperes neve.** (alperes címe.) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a ... törvényszék előtt folyamatba tett perében a 2015. április 28. napján kelt 12. G. 41.357/2013/66. számú ítélet ellen az alperes 67. sorszámon előterjesztett és Pf. 6.sorszám alatt kiegészített fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A ... Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.905.000 (egymillió-kilencszázötezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete tényállásában megállapította, hogy a felperes, mint számlatulajdonos és az alperes, mint számlavezető bank között 2011. július 29-én bankszámla szerződés jött létre. A bankszámlaszerződés értelmében a felhasználó a felperesi törvényes képviselő, A bankszámlaszerződés értelmében a felperes értesítési e-mail címet nem adott meg, telefonszámként a felperesi ügyvezető telefonszámát jelölte meg. A felperes a számlamozgásáról értesítőt olyan formában kért, hogy kérte arról az utólagos postai úton történő értesítését. A bankszámlaszerződéssel együtt kártyaigénylés, illetőleg a Budapest Internetbank használatához e-pin kártya igénylése is történt, amely tekintetében felhasználói azonosító került megadásra. Az ekként létrehozott, ... számú bankszámlához kapcsolódóan a bankszámlaszerződés akként rendelkezett, hogy a felhasználó, ... egyedül jogosult megbízást adni.

A bankszámlaszerződés megkötésekor érvényben volt és a szerződés részeként tekintendő általános szerződési feltételek a 4. oldalon, "jóváhagyás" címszó alatt azt a definíciót tartalmazza, hogy internetes, vagy egyéb távközlési eszközön történő kártyahasználat esetén jóváhagyásnak minősül a bankkártya szükséges azonosító adatainak megadása, és a bankkártya hátoldalán található egyedi azonosító kód kívánt számjegyek megadása. A definíciók között a számlatulajdonos / fizető fél fogalmát akként határozza meg, hogy a bankszámlaszerződés alapján a bankkal szerződő jogi személy és jogi személyiség nélküli gazdasági társaság, egyéni vállalkozó, egyéb személy és szervezet, amelynek részére a bank bankszámlát nyit és pénzforgalmi, pénzügyi, egyéb kiegészítő pénzügyi szolgáltatást nyújt. Az általános szerződési feltételek 9.1.1. pontja értelmében a bank a

számlatulajdonos / fizető fél bankszámlája felett bármiféle rendelkezést kizárólag a számlatulajdonos /fizető fél által a "rendelkező személyek bejelentése a számlatulajdonos / fizető fél valamennyi számlája / egyes számláira egységesen érvényes rendelkezési joggal" című formanyomtatványon bejelentett személyektől fogad el. A 9. 1. 7. pont tartalmazza, hogy a számlatulajdonos /fizető fél által a jelen általános szerződési feltételek szerint bejelentett rendelkezésre jogosultak rendelkezési jogosultságát a bank mindaddig érvényesnek tekinti, míg a bejelentett rendelkezési jogosultságot a számlatulajdonos/ fizető fél írásban vissza nem vonta. Írásbeli rendelkezés esetén a bank a megbízáson szereplő aláírásokat megvizsgálja. A megbízás teljesítését, illetve továbbítását megtagadja, ha az aláírások a bank által észlelhetően nem egyeznek a bejelentett aláírásmintákkal. A bank kizárja felelősségét – a szándékos és a súlyosan gondatlan károkozás esetét kivéve – az aláírás elfogadásából, vagy el nem fogadásából eredő károkért.

A Budapest internetbank tranzaktáló telebank és Budapest mobil bank szolgáltatások általános szerződési feltételei a számlatulajdonos / fizető fél fogalma alatt azt tartalmazzák, hogy a bankszámlaszerződés alapján a bankkal szerződő magánszemély, valamint jogi személy, vagy jogi személyiség nélküli gazdasági társaság, egyéni vállalkozó, egyéb természetes személynek nem minősülő jogalany vagy szervezet, akit azon személyek képviselnek, akiknek a képviselési jogosultsága a bankszámlaszerződés feltételei szerint a banknak bejelentésre került. A jóváhagyás címszó alatt ez az általános szerződési feltétel azt tartalmazzá, hogy a Budapest Internetbank megfelelő felületén a fizető fél / felhasználó által rögzített elektronikus megbízás adatainak ellenőrzését és II. szintű biztonsági kód megadását követően a jóváhagyás gomb megnyomásával, illetőleg a tranzaktáló telebankon keresztül megadott fizetési megbízás adatainak a banki ügyintéző általi kérdésére történő megerősítése és szóbeli jóváhagyása. Az ezen általános szerződési feltétel 5.1. pont alatt felhatalmazás címszó mellett rögzíti, hogy a számlatulajdonos felhatalmazza a bankot, hogy

- a.) a Budapest Internetbankot, illetőleg a tranzaktáló telebankot felhasználói névvel és jelszóval, vagy telekód extrával igénybe vevő bármely személyt a Budapest Internetbankhoz és a tranzaktáló telebankhoz hozzáférésre jogosult személynek tekintse és
- b.) megbízza a Budapest Internetbankon és a tranzaktáló telebankon keresztül hozzá beérkező bármely elektronikus megbízás, illetve igénylés helyességében, valódiságában, teljességében, pontosságában, és hogy teljesítse az elektronikus megbízást, illetve igénylést.

Az 5. 2. pont rögzíti, hogy a banknak a fent foglaltakon túl nem kötelessége annak ellenőrzése, hogy a Budapest Internetbankba és a tranzaktáló telebankba számlatulajdonosként (fizető félként) vagy felhasználóként bejelentkező személy hozzáférésre jogosult-e, illetve hogy a számlatulajdonosnál, vagy a felhasználónál a biztonsági szabályok betartására, vagy kijátszására sor került-e.

A fenti bankszámlán 124.000.000 forintos összeg került elhelyezésre. A 2011. augusztus 16. és 2011. augusztus 23. közötti időszakban a perbeli bankszámla szerződéssel kapcsolatosan az alábbi módosítások történtek: 2011. augusztus 16-án a mobil telefonszám módosítása iránti kérelem került benyújtásra, illetőleg ezen felül a Budapest Mobil bank szolgáltatás iránti kérelem is. 2011. augusztus 18-án értesítési e-mail cím került bejelentésre, majd 2011. augusztus 23-án új e-pin kártya igénylése történt meg. Ezeket a módosításokat a felperesi ügyvezetőtől különböző, ismeretlen személy kezdeményezte a felperesi ügyvezető adatait tartalmazó lakcímkártya birtokában, valamint a felperesi (helyesen: a felperesi ügyvezető) adatokat tartalmazó, de nem a felperesi ügyvezető fényképét tartalmazó hamis, vagy hamisított személyi igazolvány felhasználásával, az alperes Nyugati téri bankfiókjában személyesen eljárva. Az igényelt e-pin kártya új jelszavával a korábbi belépési jelszó megváltoztatásra került. Ezt követően, 2011. augusztus 30-án az internetbankon a megváltoztatott jelszó felhasználásával a 124.000.000 forintos összegből 99.786.000 Ft átutalásra került az ugyancsak a felperesi névre és a felperesi adatokkal nyitott a ...-nál vezetett ... számú

számlára "tagi kölcsön visszafizetése." – közleménnyel. A felperesi ügyvezető ténylegesen ilyen számlát nem nyitott, ilyen számla fölött nem rendelkezett, arra pénzt nem utalt át, illetőleg ilyen igénye tagi kölcsön címén a felperesi céggel szemben nem volt. Az ezt követő napon a felperestől különböző, ismeretlen személy a ...-nál a fenti számla számon elhelyezett összeget készpénzben felvette. A felperes ezen összeg hiányát 2011. szeptember 7-én észlelte, amikor is az általa megkötni kívánt ügylet a számlán lévő pénzt átutalni megkísérelte, azonban a jelszó megváltoztatása miatt, ez sikertelen maradt. Az adatok megváltoztatásáról, illetőleg a pénz átutalásáról a felperesi ügyvezető ekkor értesült, és ugyanezen a napon az alperesi bank felé jelezte, hogy átutalási szándéka nem volt, majd büntető feljelentést tett, amely büntető feljelentés nyomán a Budapesti Rendőr-főkapitányságon ...bű. számon indult eljárás, amely jelenleg még folyamatban van.

A felperes módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 99.741.000 forintos kártérítés megfizetésére azzal, hogy ezen összeg után 2011. augusztus 29. napjától a kifizetés napjáig járó, a Ptk. 301/A. §-ában foglalt késedelmi kamatot is érvényesíteni kívánt. Kérte továbbá az alperest a perköltség megfizetésére kötelezni.

A keresete alapjaként hivatkozott elsődlegesen az alperesnek a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtójaként fennálló, kimentési jellegű felelősségére, illetőleg arra, hogy az alperes a felperes által jóvá nem hagyott fizetési műveletet teljesített. Másodsorban arra hivatkozott, hogy az alperes szerződésszegő magatartása folytán őt kár érte, melynek kapcsán hivatkozott az üzletszabályzat 4. 3. 5., 5. 2. 1., 5. 2. 4., az általános szerződési feltételek 21. 2. bekezdéseinek a netbankra vonatkozó általános szerződési feltételek 2. oldala 4. bekezdésében foglaltak, a 9. oldalának 4. 9. / b. pontjában foglaltak megszegésére, az ügyviteli utasítás 5. pontjában foglalt táblázat 1., valamint a 2. és 6. pontjában foglaltak megszegésére, illetőleg hivatkozott az aláírás ellenőrzésére vonatkozó ügyviteli utasítás, illetőleg a pénzügyi szabályzat előírásainak megszegésére is. Álláspontja szerint az ügyfél azonosítása elégtelen volt, mivel a telefonszámot és az e-mail címet arra nem jogosult módosította. Utalt arra is, hogy az alperes nem tulajdonított jelentőséget az eljárása során azon körülménynek, hogy nem a számlakezelő, veszprémi fiókban történt meg a hozzáférési adatok megváltoztatása. Nem másolta le az alperesi alkalmazott az okmányokat, így a lemásolt okmányokkal a hamis okiratokat nem tudta összevetni, és más úton sem pótolta ezt a biztonsági rést. A felperest az utalás előtt semmilyen módon nem kereste meg, illetőleg a rossz minőségű hamisítvány valóságát nem megfelelően ellenőrizte. Utalt arra is, hogy az alperes nem tulajdonított jelentőséget a rövid időn belül történő több adatváltozásnak sem.

Az alperes kérte a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását.

Az alperes elsődlegesen kérte a per tárgyalásának felfüggesztését a BRFK ...bű. számú büntető eljárásának befejezéséig hivatkozván arra, hogy előkérdés az, hogy hogyan követték el az adott cselekményt, illetőleg, hogy van-e felperesi közrehatás az elkövetés kapcsán. További kérelme volt, hogy a felperes ellen megteendő büntető feljelentése elbírálásáig függessze fel a bíróság a tárgyalást. Mindezen túlmenően elévülési kifogást is előterjesztett a felperes elsődleges hivatkozásával szemben, hivatkozván arra, hogy a 2009. évi LXXXV. törvény (a továbbiakban: Psznytv.) 42. § (1) bekezdésében foglalt 13 hónapos helyesbítési határidőt a felperes elmulasztotta.

Érdemi ellenkérelmében vitatta, hogy a Psznytv. objektív felelősséget megállapító szabályozása jelen esetben alkalmazható, hivatkozással arra, hogy a perbeli bankszámlára történő átutalás jóváhagyott műveletnek minősül. Ezzel kapcsolatosan pedig rámutatott arra, hogy az átutalásra a megadott és érvényes jelszó felhasználásával került sor.

Ehhez képest másodsorban – arra az esetre, ha a fizetési művelet jóvá nem hagyottnak minősülne – állította, hogy a fizetési művelettel összefüggésben keletkezett kárt a felperesi ügyvezető család

módon eljárva okozta. Ennek kapcsán pedig konkrétan arra hivatkozott, hogy az átutalást ő, vagy az általa megbízott személy végezte, és a ... bankból felvett összeg hozzá, illetőleg az általa megbízott személyhez jutott. Mindemellett hivatkozott a felperesi közrehatásra, amely álláspontja értelmében teljes egészében kimenti az alperes felelősségét, illetőleg ennek hiányában kármegosztást tesz indokolttá. Az ennek alapjául szolgáló felperesi magatartásként jelölte meg a személyi okmányok, illetőleg adatok kiadását, az arról történő információk kiadását, hogy a perbeli számlán nagyobb összeg található, a felperes azon eljárását, miszerint a számlanyitást követően a számlán lévő összeg meglétét, illetőleg a hozzáférési adatok változatlanságát nem ellenőrizte, egy sikertelen belépési kísérlete után semmilyen intézkedést nem tett, illetőleg az általa hivatkozott megkötni szándékozott szerződés értelmében 2011. augusztus 29-én esedékes lett volna 50.000.000 forintos foglaló megfizetése, amelynek kifizetésére azonban ténylegesen nem került sor, és amelynek ilyen dátummal való kifizetése esetén a hozzáférési adatok megváltoztatása még az átutalás előtt kiderülhetett volna.

Mindezen túlmenően vitatta, hogy szerződésszegő magatartást tanúsított volna, és hivatkozott arra, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Ennek kapcsán utalt arra, hogy az ügyfél azonosítása a jogszabálynak, üzletszabályzatnak, az általános szerződési feltételeknek megfelelően történt. Hivatkozott arra, hogy az aláírás elfogadásából eredő károkért való felelősséget az általános szerződési feltételekben kizárta. Utalt arra is, hogy az adatvédelmi biztos perbeli időszakban irányadó állásfoglalása értelmében a személyi okmányok másolása nem volt megengedett, így a személyes eljárás során az igazolványok valódiságáról ténylegesen ilyen módon az eljárás alkalmazottja meggyőződni nem tudott.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperes részére tizenöt napon belül 99.741.000 forintot, valamint ennek 2011. augusztus 29. napjától 2013. június 30. napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat hét százalékkal növelt összegével megegyező, míg 2013. június 1. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékkal növelt összegével megegyező mértékű késedelmi kamatát, továbbá 4.947.101 Ft perköltséget.

Döntése indokolásában kifejtette, hogy a tárgyalás felfüggesztésének feltételei nem álltak fenn; a folyamatban lévő büntetőeljárás eredménye, az adatk módosítások, illetőleg az átutalás kezdeményezőjének és a készpénzfelvevőjének megállapítása és a felperesi esetleges közreható tevékenység mibenlétének tisztázása álláspontja szerint azért nem lehetett a per megítélése szempontjából előkérdés, mivel ezen körülmények a jelen perben is, a felelősség megítéléséhez szükséges mértékben tisztázhatók, illetőleg a megfelelően felajánlott bizonyítás esetében tisztázandó. Kifejtette ugyanakkor azt is, hogy a felperes ellen indítandó büntetőeljárásra tekintettel a tárgyalás felfüggesztése azért sem történhetett meg, mivel a felfüggesztésnek csakis már folyamatban lévő eljárás alapján lehet helye. Az alperes ilyen büntető feljelentést nem tett, noha erre eddig is módja lett volna.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint, figyelemmel arra a nem vitatott tényre, amely a felperesi törvényes képviselő, valamint dr. ... tanúvallomásából is kitűnik, hogy a felperes 2011. szeptember 7-én az alperes felé jelezte azt a körülményt, hogy a pénzügyi művelet nem állt szándékában, a jóvá nem hagyott fizetési művelet helyesbítésére vonatkozó igény közlése a Psznytv. 42. § (1) bekezdésében írt határidőn belül ténylegesen megtörtént. Ugyanakkor a fenti szabály csupán a helyesbítési igény elévülésére vonatkozik, a kártérítési igény érvényesítésével kapcsolatosan jogvesztő vagy elévülési jellegű határidőt nem szab. Ezért az alperes elévülési kifogása megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a perben eldöntendő érdemi kérdés elsődlegesen az volt, hogy a perbeli művelet jóváhagyott pénzügyi műveletnek minősül-e, figyelemmel arra, hogy a jóvá nem hagyott művelet esetében a Psznyt. IX. fejezete speciális kártérítési felelősségi szabályokat állapít meg, míg a jóváhagyott pénzügyi művelet esetében az alperes felelőssége csakis az általános kártérítési szabályok szerint állhatna fenn. Az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a perbeli fizetési művelet jóvá nem hagyott pénzügyi műveletnek minősül.

Az elsőfokú bíróság a Psznyt. 37. § (1) bekezdése, valamint a (2) bekezdése alapján azt állapította meg, hogy jóváhagyottnak a fizetési művelet csak akkor minősülhet, ha azt a fizető fél hagyta jóvá. Tekintettel arra, hogy a Psznyt. 2. § 9. a) pontja értelmében a fizetési számla tulajdonosaként fizetési számlájáról fizetési megbízást jóváhagyó jogalany minősül fizető félnek, ezért a fizetési számláról történő átutalás esetében fizető félnek csakis a számla tulajdonosa minősülhet, aki pedig a felperes, és a számlaszerződés értelmében a felperes nevében a számla feletti rendelkezésre jogosult felperesi ügyvezető. Ennek megfelelően amennyiben az átutalási megbízás nem a felperesi ügyvezetőtől érkezett, úgy a művelet jóváhagyottnak nem minősülhet. Az elsőfokú bíróság ..., mint felperesi ügyvezető tanúkénti meghallgatása alapján megállapíthatónak találta azt, hogy a felperes ilyen átutalást nem kezdeményezett. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint mindezt alátámasztják a BRFK ...bű. számú iratai is, amelyekből kitűnik, hogy az adatváltoztatást, illetőleg az e-pin kártya igénylésével a jelszó megváltoztatását is a felperesi ügyvezetőtől eltérő személy kezdeményezte, személyesen eljárva a bankfiókban. Az alperes sem tette vitássá, hogy az adatmódosítás során felhasznált személyi igazolványon lévő fénykép nem a felperest (helyesen: felperesi ügyvezetőt) ábrázolja. A nyomozati iratok között fellelhető, az eljáró személyről készült videó felvétel kinyomtatott képkockája ugyanezt igazolja. A büntetőeljárás iratai és a ... csatolt iratai továbbá alátámasztják azon felperesi állítást is, amely szerint a megváltoztatott jelszóval az átutalást tőle eltérő személy kezdeményezte, illetőleg a készpénzfelvétel ezt követően nem általa történt.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes meghallgatásával, valamint dr. ... tanúként történő meghallgatásával az alperes nem tudta igazolni, hogy a felperes csalárd módon eljárva a kárt maga okozta. Ezen meghallgatások a felperesi ügyvezető szerződéskötési szándékának valódiságát támasztották alá, illetőleg az átutalási szándék tényleges fennálltát. A szerződéskötési szándék valódiságával kapcsolatosan a meghallgatott felperesi ügyvezető és dr. ... tanúvallomása mellett az elsőfokú bíróság figyelembe vette azt az alperes által nem vitatott tény is, hogy a tervezett ügylettel kapcsolatosan 2011. szeptember 7-ét követően a perbeli számláról 24.000.000 Ft, illetőleg egy további számláról a későbbiekben 26.000.000 Ft került átutalásra. A szerződéskötési szándék valódiságát, illetőleg a csalárd eljárás hiányát támasztja alá továbbá dr. ... tanúvallomásának azon része, amely a felperesi ügyvezető magatartását írja le az őt ért kárról való tudomás szerzése idején. Az elsőfokú bíróság megjegyezte, hogy ezen szerződés színlelt mivoltával az alperes a felperesi csalárd eljárást bizonyítani nem tudta volna, mivel a szerződés esetlegesen igazolt színleltisége önmagában nem enged arra következtetni, hogy az átutalást a felperes, vagy megbízottja kezdeményezte, illetőleg, hogy a készpénzben felvett összeg a felpereshez, vagy megbízottjához került volna – a felperesi csalárd eljárás pedig csupán ezen körülmények igazolásával lehetett volna bizonyított a perbeli esetben. Ehhez képest a tervezett szerződés színlelt mivoltának igazolása az elsőfokú bíróság álláspontja szerint csupán olyan közvetett bizonyítékként szolgálhatott volna, amely a felperesi csalárd eljárás alátámasztására nem alkalmas. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság mellőzte az alperesnek Dr. ... tanú meghallgatására irányuló bizonyítási indítványát. Álláspontja szerint a tanútól, mint a szerződés szövegét csupán ellenőrző ügyvédtől a felek szándékának valódiságával kapcsolatosan ténylegesen a bizonyítást segítő tanúvallomás nem is volt várható.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a Psznyt.-nek a Ptk.-hoz képest speciálisnak minősülő

szabályozása a kárfelelősség körében nem teszi lehetővé kármegosztás értékelését, illetőleg alkalmazását a csalárd magatartás igazolásával való kimentésen, illetőleg a biztonsági elemek figyelmen kívül hagyásának bizonyításával történő kimentésen túlmenően. Ekként – az alperes által hivatkozott csalárd magatartás igazoltságának hiányában – az alperes kártérítési felelőssége teljes mértékben fennáll, és a felperesi magatartás csalárd mivoltának vizsgálatán túl a felperesi ügyvezető magatartásának egyéb szempontból való értékelése szükségtelen. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes nem hivatkozott olyan felperesi magatartásra, amely ténylegesen a Ptk. 340. §-ában foglalt kármegosztást tenné lehetővé. Az elsőfokú bíróság ennek kapcsán figyelemmel volt arra, hogy a kár szinte kizárólag az által következhetett be, hogy a szerződés szerinti, valamint az alperesi általános szerződési feltételekben, illetőleg a belső előírásokban megszabott biztonsági előírások nem elégségesek a perben is megvalósult visszaélések kivédéséhez. Ugyanakkor az alperes az elsőfokú bíróság álláspontja szerint ezen – nem elégséges – szerződéses előírásoknak, illetőleg az irányadó belső előírásainak is eleget tett.

Figyelemmel arra, hogy nem jóváhagyott pénzügyi műveletnek minősítette az elsőfokú bíróság az átutalást, szükségtelennek ítélte az általános kártérítési felelősség fennállásával kapcsolatos további bizonyítási indítványokat, amelyek a felperes részéről írásszakértő kirendelésére, ... ügyintéző tanúkénti meghallgatására, illetőleg az alperesi ügyintézők részére oktatást tartó Dr. ... tanúkenti meghallgatására vonatkoztak.

Az ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan annak megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását, valamint a felperes perköltségben való marasztalását. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet súlyosan jogszabálysértő, mind eljárásjogi, mind anyagi jogi szempontból, továbbá több lényeges megállapítása iratellenes.

Sérelmezte azon elsőfokú ítéleti megállapítást, mely szerint „csakis” már folyamatban lévő büntetőeljárás esetén van helye a felfüggesztésnek. Kiemelte, hogy a tárgyalás felfüggesztését a Pp. kifejezetten lehetővé teszi még meg sem indult büntető eljárás esetén is. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú eljárásban az alperes jelezte, hogy a felperesi csalárd eljárás gyanúja miatt büntető feljelentés megtételét fontolgatja és kérte, hogy erre az elsőfokú bíróság a Pp. 152. § (1) bekezdésének megfelelően biztosítson határidőt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság kifejezetten súlyos – az elsőfokú eljárás megismétlését indokoltá tevő – eljárásjogi szabálysértést követett el, amikor a büntetőeljárás megindítására nem biztosított határidőt, és erre a tárgyalást nem függesztette fel. A felperes, illetve a felperesi ügyvezető által esetlegesen elkövetett csalárd magatartás felderítése a jelen pernek nyilvánvalóan előkérdését képezi. Álláspontja szerint a csalárd magatartás jelen esetben gyakorlatilag kimeríti a Btk. 318. §-a szerinti csalás bűncselekményét. A bűncselekmények felderítése és a büntetőjogi felelősség megállapítása pedig a büntető hatóságok hatáskörébe tartozik, akik megfelelő jogszabályi és technikai háttérrel rendelkeznek a bűncselekmények felderítéséhez. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság elutasította dr. ... tanú kihallgatására vonatkozó bizonyítási indítványát. Álláspontja szerint e tanúvallomásnak ugyanis nemcsak a jelen per szempontjából volt jelentősége, de azért is, mert csak a tanú kihallgatása után került volna abba a helyzetbe, hogy valamennyi ismert bizonyíték birtokában megalapozottan dönthessen egy esetleges feljelentésről a felperes ellen.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság, mind a rendelkezésére álló okiratokat – ideértve elsődlegesen a felek jogviszonyát meghatározó szerződést, és az annak részét képező ÁSZF-eket – mind pedig a felek nyilatkozatait és a tanúvallomásokokat okszerűtlenül értékelve, és azokra iratellenesen hivatkozva állapította meg azt, hogy a perbeli utalást jóvá nem hagyott fizetési műveletnek kell

tekinteni. Álláspontja szerint jogszabálysértő az ítélet, amelyben az alperes kártérítési felelősségének fennállását a Psznyt. 44. § (1) bekezdésére alapította az elsőfokú bíróság. Az elsőfokú bíróságnak a Ptk. kárfelelősségi szabályai alapján kellett volna a bizonyítási eljárást lefolytatnia. Ebben a körben az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatait fenntartotta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság iratellenesen hivatkozott az ítélet 6. oldal utolsó bekezdésében fennálló bizonyítékra. Egyrészt az elsőfokú bíróság a felperesi ügyvezetőt nem tanúként hallgatta ki, hanem félként hallgatta meg, így nem tanúvallomás alapján tette meg a jogvita érdemét eldöntő megállapítását, hanem a felperes saját, egyoldalú nyilatkozata alapján. Másrészt a büntetőeljárás során álláspontja szerint csak annyi került megállapításra, hogy az adatmódosítást a bankfiókban nem a felperesi ügyvezető kezdeményezte, de arra nézve semmilyen adat, bizonyíték nem merült fel, hogy az utalást sem ő végezte. Ez csak a felperes saját nyilatkozata. Ennek megfelelően a büntetőeljárás adatai tehát bizonyítékként szintén nem szolgálhattak a kérdésben.

Mindezek miatt a bizonyítási eljárás olyan nagy terjedelmű kiegészítése, illetve megismétlése szükséges, amely megalapozza az elsőfokú ítélet Pp. 252. § (3) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezését.

Amennyiben a Psznyt. 44. § alkalmazása mégis helytálló, úgy álláspontja szerint az elsőfokú bíróságnak el kellett volna utasítania a felperes keresetét, figyelemmel arra, hogy a felperes nem megfelelő igényt érvényesített.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság elzárta az alperest annak lehetőségétől, hogy az egyetlen kimentési okként hivatkozott felperesi csalárd magatartást bizonyíthassa. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem csak, hogy a felfüggesztés iránti kérelmének nem adott helyet, de a jelen perben rendelkezésre álló, és az alperes által igénybe venni kívánt bizonyítási lehetőség elől is elzárta az alperest. A tanú kihallgatására vonatkozó bizonyítási indítványát elutasította, azt már „látatlanban” értékelve előre alkalmatlannak ítélte. Az elsőfokú bíróság anélkül következtetett arra, hogy az alperes által indítványozott tanú kihallgatásától nem várható eredmény, hogy a tanút egyáltalán kihallgatta volna. Az alperes álláspontja szerint ez olyan súlyos eljárási jogszabálysértés, amely akkor is megalapozza az elsőfokú ítélet Pp. 252. § (2) bekezdése, de legalábbis – a bizonyítási eljárás kiegészítésének szükségessége miatt – a Pp. 253. § (3) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezését, ha a ... Ítéletábrla nem osztaná a tárgyalás felfüggesztése körében előadott alperesi álláspontot.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogszabálysértően hivatkozott arra, hogy a Psznyt. speciális szabályai nem teszik lehetővé a Ptk. kármegosztási szabályainak az alkalmazását. Ezt meghaladóan iratellenesen hivatkozott arra, hogy az alperes nem jelölt meg olyan felperesi magatartást, amely alapján kármegosztásnak lenne helye. Ebben a körben kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság az alperes ellenkérelmének ismertetése során maga is hivatkozott az alperes által megjelölt felperesi magatartásra.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság iratellenesen állapította meg, hogy az alperes biztonsági előírásai nem voltak elégségesek a perben is megvalósult visszaélések kivédéséhez. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást csak részben folytatta le, másrészt a Psznyt. csaknem objektív felelősségi rendszere alapján ítélte meg a felperes követelését. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ilyen megállapítást az ítéletben egyáltalán nem tehetett volna, továbbá még a részben lefolytatott bizonyítási eljárás során feltárt bizonyítékok is éppen a fenti megállapítás ellenkezőjét igazolják. Sérelmezte, hogy ezen megállapítás tekintetében az elsőfokú bíróság nem tett

eleget a Pp. 221. § (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségének, ugyanis a megállapítását egyáltalán nem is indokolta.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének – annak helyes indokai alapján való – helybenhagyását, valamint az alperes első és másodfokú perköltségben való marasztalását.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást teljes körűen lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg és abból megalapozott jogi következtetéseket vont le, így az elsőfokú bíróság ítélete érdemben helyes. Álláspontja szerint az alperes új körülményre nem hivatkozott a fellebbezésében, így az elsőfokú bíróság érdemben elbírált valamennyi olyan alperesi hivatkozást, melyek a fellebbezésben szerepelnek.

A tárgyalás felfüggesztése tekintetében rögzítette, hogy az alperesnek ténylegesen majdnem 4 év állt rendelkezésére a feljelentés megtételére. Mindezek alapján súlytalan az a hivatkozás az elsőfokú eljárást követően, hogy az alperesnek ne lett volna megfelelő lehetősége az eljárás megindítására. Kiemelte, hogy az alperes alapvető hivatkozása volt a per korai szakaszától fogva, hogy a felperesi ügyvezető csalárd módon járt el az utalással kapcsolatban. Hangsúlyozta, hogy az alperes által hivatkozott ügyben sor került büntető eljárás lefolytatására. A perbeli utalás miatt, pontosan az alperes által is felvetett kérdésben a nyomozás lefolytatására sor került, amelynek során a felperesi ügyvezető is meghallgatásra került. Az ügyben lefolytatott büntetőeljárás teljes (és terjedelmes) anyaga az eljárás részét képezte, az iratok között fellelhető. Az anyagban szerepel a felperesi ügyvezető valamennyi, a nyomozás során tett nyilatkozata, így ő részese volt a már megindított büntető eljárásnak. Az alperes a büntető iratok ismeretében dönthette el, hogy kíván-e további büntetőeljárási lépéseket tenni. Kiemelte, hogy a polgári bíróság mérlegelés alapján dönti el, hogy az adott helyzetben – egy esetleges büntető eljárás lefolytatásáig – felfüggeszti-e a pert. A mérlegeléssel hozott döntésnél pedig fogalmilag kizárt az eljárási hiba felmerülése, ugyanis a bíróság jogköre eldönteni azt, hogy él-e a Pp. által lehetővé tett jogával vagy sem. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyes döntést hozott, amikor a per tárgyalását nem függesztette fel, ugyanis azt semmi sem indokolta. Kiemelte, hogy maga az alperes is elismeri, hogy nemcsak a csalárd magatartás megállapításához, de egyáltalán (a már lefolytatott, és eredménytelen eljáráson túli) büntetőeljárás megindításához sem merült fel elegendő bizonyíték. A jogi képviselővel eljáró alperestől elvárható, hogy amennyiben bármilyen alap merülne fel az általa hivatkozott büntetőeljárás megindítására, úgy azt tegye meg. Ennek elmaradása arra utal, hogy semmilyen körülmény nem utal arra, hogy az alperes sikeres (illetve eredményes) büntetőeljárást indíthatott volna. Ezen hivatkozás a felperes terhére nem értékelhető. Nem foghat helyt azon alperesi hivatkozás sem, mely szerint a feljelentés megtételében a tulajdonosváltozás is akadályozta az alperest.

A Psznytv. alkalmazásának lehetősége körében kifejtette – hivatkozva a Psznytv. 37. § (2) bekezdésére, és az Internetbank ÁSZF-jének 3/26. oldal 3. bekezdésére – hogy a perbeli esetben nem a Fizető Fél / Felhasználó (tehát a felperes) rögzítette és ellenőrizte a megbízás adatait, illetve nem ő nyomta meg a jóváhagyás gombot, hanem az ismeretlen elkövető. Így az alperesi ÁSZF szerint sem minősülhet a perbeli eset jóváhagyott fizetési műveletnek. Álláspontja szerint a törvény eltérő értelmezés esetén, vagyis amikor minden a jogosult adatainak csalárd megszerzésén alapuló műveletet is jóváhagyottnak fogadnánk el, a Psznytv. hivatkozott rendelkezései értelmetlenek lennének. Ezek ugyanis pont abban az esetben állapítják meg a pénzintézetek felelősségét, amennyiben a jogszerű felhasználó gondos eljárása mellett mégis egy másik személy csalárd eljárása alapján kerül sor átutalásra.

Álláspontja szerint helyesen értelmezte az elsőfokú bíróság a Psznytv. szabályait, amikor megállapította, hogy az adott perbeli helyzetben az alperesi pénzügyi felelőssége kvázi objektív, csak a felperesi (károsult) család magatartás bizonyítása esetén menthetne volna ki magát az alperes. Az első fokú eljárásban az alperes számos bizonyítékot szolgáltatott, tanúk kerültek kihallgatásra, azonban a felperesi család magatartás nem került bizonyításra. Az alperes az elsőfokú eljárásban nem tett olyan bizonyítási indítványt, amely alkalmas lett volna a felperesi család magatartás igazolására. Álláspontja szerint az utalást megelőzően, vagy azt követően tanúsított felperesi magatartással kapcsolatos bizonyítékok nem alkalmasak arra, hogy a felperes család eljárását bizonyítsák, és ezzel az alperesi kimentést lehetővé tegyék. Hangsúlyozta, hogy az alperes az elsőfokú eljárásban nem volt elzárva attól, hogy a bizonyítási indítványait a kioktatást követően teljes körűen előterjessze. Rögzítette, hogy téves az az alperesi hivatkozás, miszerint iratellenesen járt volna el az elsőfokú bíróság, amikor az ítéletét ... tanúkénti meghallgatására alapozta. Egyrészt a bírói gyakorlatban bevett, hogy a jogi személy peres fél képviselője tanúként kerül meghallgatásra. Másrészt az alperes megfelel az arra, hogy a Psznytv. objektív felelősséget helyez a pénzügyi felelősségre, mely alól csak a család magatartás alperesi bizonyításával van mód mentesülésre. Az alperes a család magatartást nem bizonyította, így lényegtelen, hogy ... tanú, vagy fél minőségében tette meg a nyilatkozatát. Nem megalapozott tehát az az alperesi hivatkozás, hogy az eljárás bíróság ... vallomásra alapozta volna az ítéletét. Ezzel szemben a valóság az, hogy az ítélet a törvény által előírt alperesi bizonyítás sikertelenségére épült. A fellebbezés kiegészítésében az alperes maga is akként értékeli a jogi helyzetet, hogy egyetlen kimentési ok a felperes család magatartásának bizonyítása lett volna. Ilyen módon maga az alperes cáfolja a saját hivatkozásait mind az ÁSZF általi mentesülésre, mind az általános kártérítési szabályok alkalmazására vonatkozóan.

A kármegosztás tekintetében álláspontja szerint, az elsőfokú bíróság helytállóan döntött, mivel a kármegosztás kérdése fogalmilag fel sem merülhetett. Ezt támasztja alá az is, hogy a Psznytv. sem rendelkezik kármegosztásról, és abból a Ptk. kármegosztási szabályainak alkalmazhatósága sem vezethető le. A jogi helyzet egyértelmű, a pénzügyi felelősség vagy tudja bizonyítani a károsult család magatartását az utalással kapcsolatban – és ekkor teljes egészében mentesül a felelősség alól –, vagy nem tudja bizonyítani, és ekkor a kvázi objektív felelőssége alapján köteles helytállni a teljes kárért. Kiemelte, hogy az alperes a fellebbezésében sem részletezi, hogy mi alapján, és pontosan milyen kármegosztási szabályokat tartana alkalmazhatónak, pusztán tévesnek nevezi az elsőfokú ítéletet ebben a körben. Kiemelte, hogy a Psznytv. kárfelelősségi szabályai a Ptk.-hoz képest speciálisak, így sem a Ptk. alkalmazására, sem a két jogszabály valamilyen együttes alkalmazására nincs mód.

A felperes álláspontja szerint azon ítéleti megállapítás, miszerint az alperesi biztonsági előírások nem voltak elégségesek a perben is megvalósult visszaélések kivédéséhez, az alperesi kifogások ellenére tévesen igaz.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és abból túlnyomórészt helyes jogi következtetéseket vont le.

Arra helytállóan hivatkozott az alperes, hogy a tárgyalás felfüggesztésére nem csak folyamatban lévő büntetőeljárás esetében van lehetőség. Mindazonáltal a tárgyalás felfüggesztésének a Pp.-ben szabályozott kötelező és az elsőfokú bíróság diszkrecionális jogkörébe tartozó esetei vannak. A Pp.

152. § (1) bekezdésében szabályozott büntető eljárás tekintetében az elsőfokú bíróság diszkrecionális jogköre volt eldönteni azt, hogy a tárgyalást felfüggeszti-e. A ... Ítélet tábla egyetért az elsőfokú bíróság döntésével és annak indokaival is. A tárgyalás felfüggesztésére nem volt szükség, az alperes kártérítési felelősségét megalapozó tényeket a polgári perben lefolytatott bizonyítási eljárás alapján kell megállapítani. Megalapozottan hivatkozott a felperes arra, hogy az alperesnek több mint négy év állt a rendelkezésére, hogy a büntető feljelentését tegye. A ... Ítélet tábla kiemeli, hogy ismeretlen tettes ellen lefolyt a büntető eljárás, amely eredményre nem vezetett, azonban a büntető eljárás adatai és a feltárt tények a polgári per részévé váltak, ahogy erre a felperes szintén megalapozottan hivatkozott. Dr. ... tanú kihallgatására vonatkozó alperesi bizonyítási indítványt megalapozottan utasította el az elsőfokú bíróság figyelemmel arra, hogy az alperes a tanút olyan tény bizonyítása körében kérte kihallgatni, ami alapján nem lehetett volna megállapítani a felperesi törvényes képviselő csalárd magatartását. A kihallgatni kért tanú csupán a szerződés szövegét ellenőrző ügyvéd volt az adásvételi szerződés tekintetében.

Az alperesi felelősség tekintetében az alapvető kérdés valóban az volt, hogy a perbeli pénzügyi művelet jóváhagyott vagy jóvá nem hagyott fizetési műveletnek minősül-e. Nem helytálló az alperes azon álláspontja, hogy az átutalásra a megadott és érvényes jelszó felhasználásával került sor. Megalapozottan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az adatváltoztatás, illetőleg az e-pin kártya igénylésével a jelszó megváltoztatását is a felperesi ügyvezetőtől eltérő személy kezdeményezte személyesen eljárva a bankfiókban. Figyelemmel arra, hogy a jelszó megváltoztatásra került, így a régi jelszóval a felperesi törvényes képviselő átutalást nem kezdeményezhetett. Az elsőfokú bíróság okszerűen állapította meg, hogy az átutalás nem jóváhagyott pénzügyi műveletnek minősül. Ebben a körben az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat helytállóan mérlegelte, függetlenül attól, hogy a felperesi törvényes képviselő nem tanúként került kihallgatásra. Valótlanul állította az alperes, hogy arra nézve semmilyen adat, bizonyíték nem merült fel, hogy az utalást nem felperesi törvényes képviselő végezte. A büntető eljárásban lévő fotók, valamint ... és ... tanúk vallomása alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy a felperesi törvényes képviselőtől eltérő személy végezte az utalást, illetőleg a pénzfelvételt a ...-nál. ... tanú határozottan emlékezett arra, hogy az a férfi aki a törzsadat módosítás iránti kérelmet benyújtotta nála, nem volt kerekesszékes.

Tekintettel arra, hogy a perbeli pénzügyi művelet jóvá nem hagyott fizetési műveletnek minősül, ezért az alperes objektív felelőssége miatt a Pp. 253. § (1) bekezdés a) pontja alapján köteles megtéríteni, a fizető fél részére a fizetési művelet összegét., figyelemmel arra, hogy az alperes nem tudta bizonyítani a felperes (felperesi törvényes képviselő) csalárd magatartását (Pp. 253. § (3) bekezdés). A jogszabály speciális rendelkezése kármegosztásról nem szól, de annak nem is álltak fenn a feltételei, ahogy arra az elsőfokú bíróság helyesen utalt.

A ... Ítélet tábla az elsőfokú ítélet 8. oldalának ötödik bekezdésében szereplő azon mondatot mellőzi, mely szerint: „A bíróság ennek kapcsán figyelemmel volt arra, hogy a kár szinte kizárólag azáltal következhetett be, hogy a szerződés szerinti, valamint az alperesi általános szerződési feltételekben, illetőleg a belső előírásokban megszabott biztonsági előírások nem elégségesek a perben is megvalósult visszaélések kivédéséhez.” Az elsőfokú bíróságnak a polgári perben nem feladata az alperesi bank biztonságtechnikai minősítése, ilyen megállapítás tételéhez a polgári per kereteit meghaladó vizsgálat szükséges.

Fentiekre tekintettel a ... Ítélet tábla az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helyben hagyta. Az eredménytelenül fellebbező alperest marasztalta a felperes másodfokú per költségeiben, amelynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) és (6)

bekezdése alapján határozott meg a 1.500.000 forint + ÁFA összegben.

Budapest, 2016. január 28.

Vargáné dr. Erdődi Ágnes sk.
törvényszéki tanácselnök
a tanács elnöke

dr. Gajdos István sk.
törvényszéki bíró, előadó

dr. Szabó Györgyi sk
törvényszéki bíró